

DE WERKEN VAN HERCULES

De meeste onder ons zijn op een of andere manier op de hoogte van de legendarische figuur Hercules, de Zon-God, die aeonen geleden op levendige wijze in zijn werken of taken voor ons het edele geestelijke pad van zelfontdekking en zelf verwezenlijking van de ongebreidelde persoonlijkheid heeft afgebeeld. Sindsdien zijn de eeuwen voorbij gevlogen, de mensheid is haar weg gegaan. Toch is het zich ontvouwende drama, dat door Hercules zo levendig werd uitgebeeld, in de 21ste eeuw nog even bezielend als eeuwen geleden. Hercules, het archetypische symbool voor de betrekkelijke, eerder dan voor de hoogste geestelijke volmaaktheid, heeft een stadium bereikt waar de meeste van ons nog naar streven.

Misschien heeft de spirituele boodschap die Hercules ons door zijn werken meegeeft in deze tijd een veel grotere weerklank, omdat er nu veel meer geestelijke denkers in de wereld zijn, die zich op een overeenkomstig punt in de evolutie bevinden. En gewapend met het resultaat van ervaring en begrip dat ze bijeenvergarden door de strijd in de brede waaier van het leven, zijn ze eveneens voor de poort aanbeland welke hen op het pad van discipelschap en dienst toelaat.

In zijn grootse werken openbaarde Hercules, de geïncarneerde maar nog niet volmaakte Zoon van God, ons de universele uitdagingen waar we allemaal voor staan wanneer we streven naar de beheersing van het lager zelf en wanneer we leren om in het heldere licht van de ziel te staan. De twaalf werken in de twaalf tekens van de dierenriem staan symbool voor de verheven kosmische indrukken die onze groei en ontwikkeling als mens bepalen. Hercules, de nederige aspirant, begint de reis bij Ram en gaat achtereenvolgens door elk teken via Stier terwijl hij de lessen leert, telkens zijn bewustzijn verdiepend en uitbreidend. Uiteindelijk aangekomen in Vissen wordt hij de alwetende, overwinnende Wereldredder, en gaat hij die heilige werkelijkheden binnen om zijn plaats in te nemen tussen de bevrijde geestelijke zieners die de planetaire en menselijke aangelegenheden begeleiden.

Om de buitengewone geestelijke betekenis van deze voorbeeldige dienaar van het ras te vieren zal Lucis Trust in december 2005 een multimedia gebeurtenis, die gehouden wordt in Londen, sponsoren, nl *In de Sporen van Hercules*. Voor deze gebeurtenissen worden er financiële bijdragen bijeengebracht. Het wordt een verzameling van voordrachten, discussies, visuele kunst, literatuur, live optredens met dans, het vertellen van verhalen, poëzie en muziek. Er is een opvoering in première van het muziekstuk *Sidera Herculana*, of de sterrenbeelden van Hercules, door Kerry Woodward, dirigent en leraar aan het Muziek Conservatorium Enschede in Nederland. Er worden eveneens plannen gemaakt om een CD ROM uit te brengen van *De Werken van Hercules* van Alice Bailey. Meer info vindt u op www.lucistrust.org/hercules of kunt u schriftelijk bekomen op het Hoofdkwartier in Londen.

Dit evenement zal een groepsopogen zijn om op creatieve wijze het diepgaand verhaal van de reis van de ziel door de vele facetten van de uitdrukkingmogelijkheden van de mens te onderzoeken en uit te drukken, zoals in de literatuur, de kunst en de muziek. Het licht, de liefde en de macht die door de Driehoekenwerkers wordt aangeropen stimuleren de inspiratie voor creatieve ideeën, stimuleert de liefde die de ideeën leidt voor gebruik in dienst, alsook de wil om hen tot verwezenlijking te brengen.

HET SACRALE IN DE MUZIEK

Is er in de muziek een speciaal element dat ze ‘heilig’ maakt? Is de muziek die geschreven wordt voor een religieuze dienst heiliger dan de muziek voor theater, opera of concertzaal? Is de *Messias* van Händel heiliger – omdat deze handelt over de geboorte, de kruisiging en de opstanding van Jezus Christus – dan bijvoorbeeld de negende symfonie van Beethoven’s *Ode aan de Vreugde* die de Broederschap der Mensen verheerlijkt? Wordt het sacrale in de muziek enkel bepaald door de religieuze muziek of is er iets diepzinniger dat in alle muziek gemeenschappelijk aanwezig is waardoor deze geacht wordt heilig te zijn?

Heilig maken wil zeggen, van vele delen één geheel maken. Het is een uitbreiding in het bewustzijn naar synthese en eenheid. In het woordenboek vinden we bij ‘heilig’: “aan God gewijd, gewijd door de vereenzelviging met het goddelijke”. Heilig is dus dat element in het leven dat vele delen tot een volledig geheel samentrekt, in gelijkenis met God.

In overeenstemming hiermee kunnen we ons afvragen: wat is het element in muzikale stukken (ten minste in de westerse traditionele muziek) dat zorgt voor een gevoel van volledigheid, harmonie en schoonheid? In het kort kunnen we hierop antwoorden dat dit misschien komt door het gebruik van de drieklank – een akkoord gevormd uit een grondtoon, een grote of kleine terts en een reine kwint – zoals bij de noten C-E-G op het toetsenbord. De toevoeging van de grote of kleine terts was van bijzondere betekenis. Het was de invoering van de drieklank dat een ware revolutie betekende in de muzikale composities en dit vanaf de 15de eeuw. Zoals vermeld staat in de *Geschiedenis van de Muziek in Oxford*: “de componisten hebben nu tenminste een middel dat zij op een expressieve manier kunnen aanwenden ... een hulpmiddel bij het voorstellen van gevoelens, en voor datgene dat tot de muziek van de goddelijke dienst behoort”.

Doorheen de Middeleeuwen werden deze drieklanken, in de religieuze muziek, gebruikt in de meeste contrapuntische en polifonische stukken. Maar zij kwamen niet voor in het slotakkoord van de maat op het einde van het stuk. Gewoonlijk werden in de religieuze muziek bij de laatste maat enkel het octaaf en de kwint gebruikt. De terts van het akkoord werd voor het eerst gebruikt (of ‘toegestaan’ door de verantwoordelijken van de kerk) rond het jaar 1500. Deze maat kreeg zelfs een naam: de *Terts van Picardie*, of de Picardie 3de. Wanneer deze weerklinkt op het einde van een stuk dat geschreven is in mineur, dan ontstaat er door de grote terts in het eindakkoord een verheffend gevoel van finaliteit en volledigheid van het stuk. De terts heeft de eigenschap om kleur, gevoel en stemming in een muziekstuk, en dit bij elke muziek, te brengen. De terts werd lange tijd toegepast in wereldlijke madrigalen die veel meer de uitdrukking waren van diepe gevoelens. Maar wanneer de grote en kleine terts in de religieuze muziek werd ingevoerd werd dit ‘nieuw’ geluid eerst niet door de kerkelijke overheid goedgekeurd; het werd beschouwd als iets “om het oor te behagen”, en dit zou afbreuk doen aan de “ernstige” en diepere werking die de religieuze muziek werd verondersteld te inspireren. Maar zij moesten ook toegeven dat deze drieklank hen aan de goddelijke Drievuldigheid deed denken, en daarom werd het later toegestaan.

Het was natuurlijk geen toeval dat het gebruik van de drieklank tijdens de 15de eeuw tevoorschijn trad. Het laatste deel van die eeuw werd gekenmerkt door een grotere bewustwording in de cultuur en in de kunst. Deze bewustwording volgde op – en is er waarschijnlijk een rechtstreeks gevolg van – de Hierarchyische bijeenkomst in 1400 en 1425. Vanaf dat ogenblik kwam er een golf van hoger verlichte zielen in de wereld die een frisse creatieve energie in de wereld van kunst en cultuur brachten. De muzikale toonladder die tot op heden nog steeds gebruikt wordt, kwam toen tot stand en werd voor het eerst algemeen aanvaard, en dit voornamelijk door het bestaan van de drieklank. Uiteindelijk is natuurlijk het voornaamste element, dat aan de muziek haar ‘sacrale’ kwaliteit geeft, de aanwezigheid van de ziel zelf, zoals die doorheen de kunstenaar werkt. Het is het midden principe van de drieklank – de verheffende grote terts van de ziel – dat aan het menselijk bewustzijn haar expressieve kwaliteit geeft. En het is dezelfde creatieve kracht die ons in staat stelt om een netwerk van verlichte driehoeken rond de wereld te bouwen, deze zo samenvoegend tot een volledige heilige eenheid.

HET PLANETAIRE NETWERK

De Internationale Dag van de Vredeswake.

In september 2001 besloot de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties dat er elk jaar op 21 september een Internationale Dag van de Vrede wordt gevierd en dat “deze datum onder de aandacht van alle mensen moet worden gebracht voor de viering en de inachtneming van de vrede”.

De Algemene Vergadering nodigt “alle lidstaten, alle organisaties van de NV, alle regionale en niet-gouvernementele organisaties en alle individuen uit om op gepaste wijze de Internationale Dag van de Vrede te herdenken, en dit eveneens door middel van de opvoeding en de publieke bewustwording, en om samen te werken met de VN om een wereldwijd staakt-het-vuren in te stellen”.

Om deze dag te vieren verwelkomt de Internationale Dag van de Vredeswake, als een initiatief dat vele religieuze en geestelijke groepen en een breed segment van de wereldgemeenschap vertegenwoordigt, elke bijkomende steun.

De Wake is “een initiatief, ontstaan uit het volk om een spirituele dimensie in het vredesproces te brengen. Daarom zijn er geen sponsors voor deze beweging. In de plaats daarvan vragen we aan groepen, organisaties, religieuze tradities en aan individuen om aan de Wake deel te nemen door tegemoet te komen aan zekere criteria”. Eén van deze criteria is “het verkondigen van het idee van de Wake onder hun leden en om de individuele deelname aan te moedigen” en ”om het idee minstens bij één bijkomende groep of organisatie te promoten”.

De Internationale Dag van de Vredeswake moedigt aan om “wereldwijd, een 24 uren durende spirituele aandacht te schenken aan de vrede en de geweldloosheid en dit op de Internationale Dag van de Vrede, op dinsdag 21 september 2004 in ieder gebouw voor verering en iedere plaats voor geestelijke beoefening door alle religies en spirituele groepen en individuen, en door alle mannen, vrouwen en kinderen die vrede wensen in de wereld”.

Onder meer volgende groepen steunen dit initiatief:

- ArtSpirit
- Centre for Peace through Culture
- Global Renaissance Alliance
- Initiatives of Change
- Intuition in Service
- Millennium World Peace Summit
- Pathways to Peace
- Peace One Day
- Religious Science International
- Temple of Understanding
- World Conference of Religions for Peace
- World Peace 2000
- World Peace Prayer Society

International Day of Peace Vigil
866 United Nations Plaza
Suite 575, New York, NY 10017, USA

Website: www.idpvigil.com
E mail : info@idpvigil.com

De Tempel van Begrip

Het werk van de Tempel van Begrip heeft twee voorname richtlijnen:

Opvoeding tot onderling vertrouwen: over dit thema bieden zij lopende programma's voor volwassenen, seminaristen, collegestudenten en voor de jeugd. Zij geloven dat “religie één van de diepzinnigste en innerlijkste aspecten van cultuur is en dat opvoeding tot onderling vertrouwen van uiterst belang is in verband met de taak om een cultuur van vrede te scheppen.

De VN: de Tempel van Begrip ondersteunt de doeleinden, de principes en de activiteiten van de VN door het aanmoedigen van de ontwikkeling van religieuze, spirituele en ethische waarden in de VN documenten.

The Temple of Understanding
720 Fifth Avenue, 16th Floor
New York, NY 10019, USA

Tel: +1 212-246-2746

Fax: +1 212-246-2340

Website: www.templeofunderstanding.org

E-mail: info@templeofunderstanding.org

Grenzeloos in het Veld van Arbeid

Door de eeuwen heen heeft de mensheid, door creatieve arbeid, veel bereikt waardoor de menselijke geest werd opgeheven. Door het streven en strijden, door omwentelingen en chaos, door werelddienaren die als lichtbakens dienden, zijn er bezielende ideeën uitgestraald die het pad, weg van het graf van zelfzucht, hebben verlicht. Door het streven en door het creatieve gebruik van het lichaam, het denkvermogen en de ziel, door contemplatie, meditatie en gebed, is de verstandhouding tussen de mensen veel helderder geworden. In haar nooit eindigende strijd naar het hogere is het bewustzijn getransformeerd. Zo wordt er gezegd dat “enkel door bewust te streven de menselijke evolutie vooruit kan komen”¹.

Uiteindelijk is ieder mens een Hercules in wording, bestemd om de lagere aard te transformeren tot een bruikbaar voertuig van overdracht voor het licht van de ziel. Onze zoektocht, ook al zijn we er ons niet van bewust, bestaat er in om ons ware mens zijn te ontdekken door er naar te streven om de onvermijdelijke testen en beproevingen te beheersen. Voor deze zoektocht is er een energieke inspanning vereist, alsook een ernstige poging en de bekwaamheid om door te zetten bij ontmoedigingen, maar ook geduld en uithoudingsvermogen is er vereist. Deze kwaliteiten zijn de kenmerken van de ziel die in wezen “de kracht van de evolutie zelf is ...”², een kracht die het voor de mens mogelijk maakt om vol te houden en geleidelijk voorwaarts te blijven gaan ondanks de ontmoedigingen. Door middel van inspanningen, volgehouden en door steeds herhaalde arbeid op het mentale gebied helpen de Driehoeken werkers om de vrije stroom van goddelijke energie op aarde te herstellen.

Volgens de esoterische leringen wordt datgene, wat ons tot een vollediger uitdrukking van onze goddelijke mogelijkheden leidt, bereikt door een standvastige, volhardende en regelmatige inspanning. Elk individu heeft de mogelijkheid om naar het hogere te streven en draagt zo bij aan het algemeen welzijn – want alle leven is onderling verbonden. Niets is op zichzelf alleen. Het streven op alle niveaus draagt bij tot het geestelijk verheffen van de gemeenschappen en de naties, terwijl de lukrake, ongecoördineerde en afgezonderde pogingen die niet samen gaan met een zekere gemeenschapszin, een disharmonische klank laten weerklinken. Werkend vanuit een hoog punt van geestelijke spanning stralen de Driehoekenwerkers licht doorheen het planetaire netwerk waarbij ze de duisternis verhelderen, de mentale sfeer verlichten en het menselijk bewustzijn transformeren. Door de juiste circulatie van de energieën en de krachten zal er licht en goede wil op aarde neerdalen, en zal de planetaire substantie verlost en vergeestelijkt worden, en het menselijke denken en de menselijke verhoudingen zullen worden getransformeerd.

¹ Vurige Wereld 1, 178, Agni Yoga

² Witte Magie, blz. 35